

Ks. prof. dr hab. Władysław Nowak
ul. Kopernika 47/48
10-512 Olsztyn

**Recenzja dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej
ks. dr. Romana Szewczyka pracownika dydaktyczno-
naukowego na Wydziale Teologii UWM w Olsztynie w
postępowaniu w sprawie wniosku o nadanie stopnia
doktora habilitowanego**

1. Podstawa opracowania

Na podstawie rozporządzenia Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej d.s. stopni i tytułów naukowych z dnia 7 lutego 2017 roku, oraz skierowanego do mnie pisma Dziekana Wydziału Teologicznego UWM w Olsztynie, ks. dr. hab. Marka Żmudzińskiego, z dnia 28.02.2017 r. w którym powiadomił mnie o powołaniu w skład komisji habilitacyjnej jako recenzenta przedstawiam ocenę dorobku naukowego.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego par. 1, określa, że kryteria oceny osiągnięć Habilitanta obejmują jego osiągnięcia naukowo-badawcze, oraz osiągnięcia w zakresie dydaktyki, działalności popularyzatorskiej i współpracy międzynarodowej.

W ocenie tej zostanie postawione pytanie, czy rozprawa habilitacyjna stanowi istotne osiągnięcie naukowe, o którym mowa w Ustawie z dnia 14

marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (art. 16, ust.2. pkt 1.).

2. BIOGRAM NAUKOWY

Ks. dr Roman Szewczyk, prezbiter diecezji ełckiej, urodził się 30 marca 1964r. w Bartoszycach. W latach 1984 – 1990 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym „HOSIANUM” w Olsztynie. Tytuł zawodowy magistra teologii uzyskał w 1992 r. na Wydziale Teologii KUL w Lublinie na podstawie pracy: „Model jedności Kościoła na podstawie Listów Brata Rogera z Taize”, w której Autor już u początków kariery naukowej wykazał się bardzo dobrym warsztatem naukowym. Dnia 25 marca 1992r. inkardynowany do nowo utworzonej diecezji ełckiej.

W latach 1992- 1998 odbył studia specjalistyczne z zakresu prawa kanonicznego i prawa cywilnego (Institutum Utriusque Iuris) na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. W 1994r. uzyskał licencjat z prawa kanonicznego – De Universo Codice Iure Canonico. W1994r. odbył kurs języka francuskiego na Institut Catholique de Paris, w Paryżu we Francji. Dnia 23 czerwca 1995r. uzyskał licencjat z prawa cywilnego – De Universo Iure Civile Vigente. Studia zwieńczył obroną doktoratu z prawa kanonicznego i cywilnego w dniu 18 czerwca 1998r. na Wydziale Obojga Praw Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie, przedstawiając pracę p.t: „La natura e gli effetti della privazione dell'ufficio ecclesiastico nei Codici del 1917 e del 1983”, uzyskując tym samym tytuł doktora obojga praw (Doctor in Utroque Iure). Obroniona w1998 r. z wynikiem *summa cum laude*, opublikowana drukiem przez Pontificia Univerista Lateranense, Roma 1999, ss. 265. Dysertacja jest bardzo dobrym opracowaniem i stanowi dorobek naukowy Habilitanta, w tym etapie nie podlega ocenie, ale jest spełnieniem podstawowego warunku do habilitacji,

jakim jest posiadanie już przez Kandydata stopnia naukowego doktora. Kandydat rzetelnie poinformował, że są to publikacje związane z poszczególnymi stopniami naukowymi.

Licencjat z teologii pastoralnej uzyskał na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w 2016 roku.

Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego od 1998 r. jest wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym w Ełku a dnia 1 września 1999r. został zatrudniony jako adiunkt w Katedrze Prawa Kanonicznego Kościołów Wschodnich Wydziału Teologii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Od dnia 01 października 1999r. zatrudniony był jako wykładowca prawa cywilnego, na Wydziale Zarządzania i Marketingu w Wyższej Szkole Finansów i Zarządzania w Białymstoku. Wykłady prowadził z prawa cywilnego, następujące materie: podstawy prawa, prawo europejskie, celne prawo skarbowe, prawo pracy, prawo administracyjne, podczas prowadzonych seminariów naukowych wypromował 51 magistrów i 87 licencjuszy.

Od 1 października 2003 roku był także wykładowcą prawa kanonicznego w Punkcie Konsultacyjnym UKSW Warszawa w Suwałkach (do dnia 30 września 2009r.). W tych środowiskach uczelnianych dał się poznać jako kompetentny wykładowca, świetny dydaktyk inspirujący studentów do pracy naukowej, bardzo dobrze oceniany jako dydaktyk przez Samorzady Studenckie i Władze Wydziałowe.

3. Ocena dorobku naukowo-dydaktycznego

Podstawowym zadaniem recenzenta jest ocena dorobku naukowego przedstawionego przez kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego i odpowiedź na pytanie, czy poddana do oceny cała aktywność naukowa ks. dr. Romana Szewczyka spełnia kryteria określone rozporządzeniem

Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku (§3; §4; §5), tak, aby można było mu przyznać stopień naukowy o który się ubiega.

Po ostatnim awansie naukowym ks. dr Roman Szewczyk przedstawił do merytorycznej oceny, poza rozprawą habilitacyjną, jedną autorską publikację zwartą: *Podstawy stosunków prawnych między Państwem a Kościołem*, (Olsztyn 2010, ss. 107). Publikacja ta jest wysoko ocenioną pracą, przedstawił także dwadzieścia artykułów naukowych, jedną zredagowaną przez niego publikację zbiorową, dwie recenzje, także dziewiętnaście artykułów o charakterze popularno-naukowym oraz pięć sprawozdań i komunikatów z różnych wydarzeń naukowych. Ponadto w tej ocenie należy też wziąć pod uwagę Jego wkład w rozwój nauki poprzez zorganizowanie sympozjów naukowych, pracę dydaktyczną i organizacyjno-administracyjną a także umiejętność przekazu wiedzy teologicznej.

W ostatnich latach przeprowadził jak delegat Biskupa Ełckiego dwie ekspertyzy dotyczące procesu kanonizacyjnego: procesu beatyfikacyjnego o domniemanym cudzie za wstawiennictwem Sługi Bożego O. Stanisława Papczyńskiego w latach 2003 – 2007, który potwierdził Papież Benedykt XVI i dnia 16.09. 2007 został ogłoszony błogosławionym oraz procesu kanonizacyjnego tegoż błogosławionego w latach 2004-2016, po zatwierdzeniu przez Kongregację ds. Kanonizacyjnych, Papież Franciszek ogłosił w Rzymie 05.06.2016 świętym Stanisława Papczyńskiego.

Należy stwierdzić, że cała aktywność naukowa ks. dr. Romana Szewczyka spełnia kryteria określone rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku (§3; §4; §5).

4. OCENA OSIĄGNIĘĆ NAUKOWO-BADAWCZYCH

a) Artykuły naukowe

Ks. dr Roman Szewczyk posiada bogaty, tak pod względem ilościowym, jak i merytorycznym, dorobek naukowo-badawczy. Analitycznie pogłębiony przegląd publikacji Habilitanta pozwala wskazać kilka istotnych obszarów badawczych. Przedstawione do oceny 20 artykułów naukowych stanowi znaczący dorobek Habilitanta. W artykułach tych Autor zajął się godnością osoby ludzkiej w ujęciu prawno-teologicznym i pastoralnym. Pierwszym z nich jest ukazanie aktualności praw człowieka i ludzi wierzących w jednoczącej się Europie, Kościoły i związki wyznaniowe a prawo traktatowe Unii Europejskiej, ochrona praw rodziny w ustawodawstwie polskim i Unii Europejskiej, duszpasterski wymiar przygotowania do małżeństwa, chrześcijańska koncepcja małżeństwa a przemiany społeczno-kulturowe w Europie, małżeństwo i rodzina w trosce Kościoła, obowiązki małżeńskie w przepisach prawa kanonicznego polskiego i Unii Europejskiej, ochrona praw rodziny w ustawodawstwie polskim i Unii Europejskiej. Artykuły te koncentrują się wokół teologii prawa kanonicznego, a także z zakresu teologii pastoralnej.

Nie sposób w recenzji szczegółowo omówić wszystkie artykuły. Trzeba zaznaczyć, że te publikacje odznaczają się bardzo starannym opracowaniem i dobrym aparatem naukowym. Język tych prac jest bardzo piękny, zrozumiały, poprawny stylistycznie. Wszystkie też posiadają staranną bibliografię i to nie tylko polskojęzyczną, ale także często odwołuje się do wysokiej klasy światowej literatury z prezentowanego zagadnienia. Artykuły te są bardzo solidnie opracowane. Świadczy to o wielkiej solidności Autora. W pracach tych odwołuje się do najważniejszych dokumentów nauczania Kościoła, bardzo umiejętnie prezentuje nauczanie papieża Jana Pawła II i wypowiedzi innych dokumentów Kościoła związanych z omawianą tematyką, po czym w sposób

bardzo klarowny wysuwa wnioski, które są istotne dla adresatów tych publikacji. Uczestniczył ponadto w programach badawczych (nr 1102.0220 i nr 1102.0222) – Funkcjonowanie i ochrona praw rodziny w ustawodawstwie polskim i Unii Europejskiej.

Warto też zauważyć, że publikacje te łączą się mocno z życiem Kościoła w Polsce i Unii Europejskiej. W nawiązaniu do zawartej powyżej myśli o mocnym wpisywaniu się w życie Kościoła trzeba dostrzec kolejne artykuły. Najpierw te związane z pozycją prawną legatów Biskupa Rzymu, biskupa diecezjalnego, działalności Krajowej Rady Sądownictwa, Sądu Biskupiego w Diecezji Ełckiej, wychowanie do praworządności będącej warunkiem kultury i pokoju. Artykuły te były publikowane w czasopismach renomowanych.

Z dostarczonego przez Habilitanta materiału wynika jednoznaczny wniosek, że jego dorobek naukowo-badawczy jest znaczący. Świadczy to o badawczej gorliwości Autora. Znamienne jest też to, że Autor dba, by jego publikacje ukazywały się na łamach znaczących czasopism i roczników krajowych. Wprawdzie Autor nie ma – jak wynika z dokumentacji - publikacji w czasopismach znajdujących się na liście ERIH'a, ale opublikował wiele artykułów w krajowych czasopismach wysoko punktowanych. Oceniając zaś dorobek naukowo-badawczy pod względem merytorycznym, trzeba podkreślić jego zróżnicowanie tematyczne, które skupia się na ważnych, ale i aktualnych kwestiach w dziedzinie teologii pastoralnej . Rozwiązanie owych kwestii Autor dokonuje w ramach nauczania Kościoła, wspartego refleksją teologiczną i zdobyczami nauk humanistycznych. W tym procesie analizy kwestii stosuje argumenty za i przeciw, odnosząc je do Magisterium Kościoła. W ten sposób Jego badania nabierają twórczego charakteru, a zarazem poprawności ortodoksyjnej. Przez to Habilitant staje się wiarygodnym świadkiem nauki.

Powyżej omówione artykuły, nie tylko, że ukazują ks. dr Romana Szewczyka jako dojrzałego pracownika naukowego, który potrafi polemizować

z innymi autorami, ale też nadają właściwy kierunek nauczaniu o małżeństwie, rodzinie, prawach człowieka, relacjach Kościół - Państwo.

Trzeba podkreślić, że dorobek naukowy zawarty w artykułach stanowi poważne osiągnięcie Habilitanta. Należy także stwierdzić, że wartość merytoryczna dorobku naukowo-badawczego habilitanta jest znacząca.

b. Recenzje i prace redakcyjne

Ważne miejsce w dorobku naukowym ks. dra Romana Szewczyka stanowią recenzje dwóch książek naukowych. Owe recenzje znamionuje wnikliwa i merytoryczna analiza pozycji naukowych. Świadczy to o kompetentnym podejściu Autora do podejmowanych w pracach naukowych zagadnień, a tym samym o dobrym jego przygotowaniu w zakresie teologii prawa i teologii pastoralnej.

Przy ocenie dorobku naukowego należy podkreślić że w wykazie swojego dorobku Habilitant przedstawił do oceny jedną pracę zbiorową pod Jego redakcją: „Małżeństwo jedno i nierozzerwalne, Przesłanki prawa Kanonicznego w orzekaniu o nieważność małżeństwa”, Ełk 2012, ss. 237. Pomieszczone w niej artykuły różnych autorów charakteryzują się bardzo solidnym opracowaniem, ładną szatą graficzną, przejrzystością i solidną korektą.

c) monografia

Wśród naukowych badań ks. dra Romana Szewczyka znajduje się też monografia: *Podstawy stosunków prawnych między Państwem a Kościołem*, Olsztyn 2010, ss. 104, wysoko oceniana z racji aksjologicznego wymiaru ustawicznego sporu politycznego na temat relacji Państwa i Kościoła. Autor

wskazuje, że dwie podstawowe wspólnoty: polityczna i religijna muszą odnajdywać praktyczny wymiar współistnienia na płaszczyźnie państwowej i kościelnej w realizacji prawa do wolności religijnej. Waler merytoryczny monografii stanowi omówienie osiągnięć Państwa Polskiego i Kościoła w Polsce w zakresie współpracy Kościoła i Państwa dla dobra wspólnego obywateli co jest cechą specyficzną modelu polskiego na tle znanych modeli relacji Kościół – Państwo w Europie i w świecie.

d) Rozprawa habilitacyjna

Zwieńczeniem dorobku naukowo-badawczego ks. dra Romana Szewczyka jest jego rozprawa habilitacyjna, zatytułowana *Symbole religijne w przestrzeni publicznej*. Wydział Teologii UWM Olsztyn, Olsztyn 2016, ss. 257 [ISBN 978-83-64129-31-5].

Recenzje wydawnicze rozprawy przygotowali: ks. prof. dr hab. Stanisław Łupiński i ks. dr hab. Lucjan Świto, prof. UWM.

Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego podjął się niezwykle ważnego i aktualnego tematu, jakim jest obecność w przestrzeni publicznej państw europejskich symboli religijnych. Autor słusznie zwraca uwagę, iż wraz z przemianami kulturowymi i religijnymi na kontynencie Europejskim, które silnie akcentują świeckość państwa, pojawia się coraz częściej problem związany z przestrzeganiem jednego z podstawowych praw człowieka, jakim jest prawo do wolności religijnej. Autor zauważa, że przez ponad 40 lat, od momentu powstania Trybunału nigdy nie zajmował się on zagadnieniem symboli religijnych. Prawo to – zapisane przede wszystkim w art. 9 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka – wyraża się swobodą wyboru określonej religii i filozofii oraz swobodą manifestowania swoich przekonań i eksponowania symboli religijnych. W związku z tym jest jednocześnie podstawą do coraz częstszego zaskarżania przed Trybunałem w Strasburgu

wszelkich przypadków naruszenia wolności religijnej. Autor opierając się na tym bogatym orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, a także sięgając do aktów konstytucyjnych wybranych państw europejskich, w swojej pracy próbuje ustalić kryteria i granice dopuszczalności eksponowania symboli religijnych w przestrzeni publicznej.

Ocena formalna rozprawy habilitacyjnej

Pod względem formalnym rozprawa została poprawnie skomponowana. Składa się ze wstępu, siedmiu rozdziałów, każdy z rozdziałów zawiera odrębne podsumowanie, zakończenia, wykazu skrótów, bibliografii, streszczenia w języku angielskim i włoskim a całość zamyka spis treści. Układ pracy jest logiczny, zachodzi zasada wynikania, wnioski są poprawnie wyprowadzane z analiz dokumentów, źródeł i literatury przedmiotu.

Temat pracy jest ważny nowatorski, a także ciekawy i stosunkowo mało, jak dotąd opisany, odkrywczy. Uzasadniając wybór tematu Autor pisze (s. 6) ..., "jak należy rozumieć prawo do wolności religijnej zapisane we wszystkich konstytucjach państw europejskich i jak ono zostało określone w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka?; czy zostanie uwzględniona w kontekście tego prawa tożsamość narodów europejskich otwarcie przyznających się do chrześcijaństwa lub do innych religii, a także jakie kryteria decydują o dopuszczalności lub zakazie eksponowania symboli religijnych w przestrzeni publicznej?" Wyjaśniając we wstępie cel badawczy niniejszej dysertacji, Habilitant podkreśla, że jest potrzeba omówienia wszystkich spraw mających za przedmiot symbole religijne, wniesionych przed Trybunał Praw Człowieka. Konstrukcja opracowania obejmuje trzy warstwy problemowe, stanowiące, stosownie do określonego tematem zakresu ujętych w siedmiu rozdziałach Rozdział pierwszy traktuje o pojęciu symbolu, jego rozumieniu i znaczeniu w niektórych dyscyplinach naukowych. Opisuje symbole religijne występujące w

Europie, przedstawia zagadnienie przestrzeni publicznej oraz relacje jakie zachodzą pomiędzy religią a przestrzenią publiczną.

Grupę drugą tworzą rozdziały czwarty i piąty poświęcone wolności myśli, sumienia i wyznania w Europejskiej Konwencji Prawa Człowieka. Trzecią grupę tworzy rozdział szósty i siódmy poświęconą wszystkim sprawom wniesionym przed Europejski Trybunał Praw Człowieka. Prace zamyka zakończenie, które w zasadniczej części przedstawia wyniki badań.

Ocena merytoryczna rozprawy

Należy przyznać, że rozprawa habilitacyjna ks. dra Romana Szewczyka jest dziełem o dużej wartości naukowej i nowatorskim. Nikt bowiem do tej pory nie przedstawił tak wieloaspektowego i wyczerpującego opracowania dotyczącego symboli religijnych w przestrzeni publicznej.

W analizie dochodzi do wniosku, że sprawy, które rozstrzygał Trybunał, wynikają z dwóch podstawowych sytuacji konfliktowych. W pierwszej protagonistami są jednostki, które posługuje się symbolami religijnymi w przestrzeni publicznej, w drugiej sytuacja konfliktowa ma miejsce, gdy państwo posługuje się symboliką religijną w przestrzeni publicznej.

Analizie poddana została więc Europejska Konwencja Praw Człowieka, a także akty konstytucyjne wybranych państw europejskich w odniesieniu do prawa do wolności religijnej. Wreszcie rozdział szósty i siódmy, to analiza orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącego się do symbolu religijnego.

Podsumowanie i zasadnicze wnioski

Rozprawa habilitacyjna świetnie wpisuje się w pogłębienie badań nad

problemem współczesnego rozumienia obecności symboli religijnych w przestrzeni publicznej w literaturze polskiej.

Wnikliwie przeprowadzone badania pozwoliły na sformułowanie wielu interesujących wniosków. Autor zauważył przede wszystkim, iż we współczesnej Europie obserwuje się niepokojące zjawisko braku miejsca dla religii w przestrzeni publicznej – toleruje się wszystkie wartości, byleby nie wywodziły się z inspiracji religijnych. Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego stwierdza też, iż regulacje dotyczące prawa do wolności religijnej w państwach europejskich są nie jednolite. W zależności od tego, jak została unormowana obecność Kościołów i związków religijnych w ustawodawstwie państwowym, a także jaka jest rzeczywista siła oddziaływania i pozycja Kościołów i związków wyznaniowych w społeczeństwie, można spotkać się nieistnieniem bądź istnieniem regulacji prawnych, które nakazują, zezwalają lub zakazują obecności symboli religijnych w przestrzeni publicznej. Europejski Trybunał Praw Człowieka podkreśla jedynie konieczność przestrzegania zasady proporcjonalności pomiędzy koncepcją państwa świeckiego a prawem do wolności religijnej, która zakłada możliwość wyrażania swojej religijności, przestrzega do zachowania bezpieczeństwa publicznego w manifestowaniu swojej religijności, a także wzywa do tolerancji i wzajemnego szacunku, uznając za dyskryminujące programowe usuwanie elementów religijnych z różnych dziedzin kultury i życia publicznego, jak również nie uznając, iż wprowadzanie elementów religijnych do kultury oznacza dyskryminację ludzi areligijnych.

Rozprawa habilitacyjna jest dziełem nowatorskim i pionierskim a przy tym samodzielny i dojrzałym w zakresie formułowanych konkluzji. Autor nie tylko nie uchyla się przed stawianiem ważnych i aktualnych pytań, ale również odważnie podejmuje próbę znalezienia odpowiedzi na nie. Co istotne przy tym, praca ta, pomimo swojego niewątpliwie znaczącego waloru naukowego, jest przy tym pracą ciekawą, napisaną w sposób przystępny nie tylko dla

hermetycznego grona specjalistów zajmujących się przedmiotową tematyką ale i dla szerszego grona odbiorców. W rzeczywistości medialno-społecznej nieprzychylniej wszelkim pierwiastkom sakralnym, wyraźne „upomnienie się” o prawo do obecności symboli religijnych w przestrzeni publicznej stanowi dodatkowy walor tej publikacji.

Opinia końcowa

Rozprawa zawiera sformułowanie, analizę i rozwiązanie nowego problemu naukowego dotyczącego symboli religijnych w przestrzeni publicznej ważnego dla rozwoju dyscypliny nauki.

Należy stwierdzić, że rozprawa Ks. dra Romana Szewczyka pt. *Symbole religijne w przestrzeni publicznej*. Wydział Teologii UWM Olsztyn, Olsztyn 2016, ss. 257 [ISBN 978-83-64129-31-5]. spełnia wszystkie warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (art. 16, ust. 2, pkt. 1). stanowi istotne osiągnięcie naukowe, o którym mówi w Ustawa.

e) Referaty na zjazdach i konferencjach naukowych

Kolejną kwestią, która pozwala pozytywnie ocenić działalność naukową ks. dra. Romana Szewczyka jest Jego aktywny udział w licznych sympoziach i konferencjach krajowych i zagranicznych. Wziął czynny udział w dwudziestu konferencjach, w tym w pięciu Konferencjach Międzynarodowych, wygłaszając na nich 10 referatów poświęcone tematyce prawnoteologicznej i pastoralnej. Spośród nich na uwypuklenie zasługują trzy referaty, które wygłosił na międzynarodowych sympoziach naukowych: 1) *Kościół i jego porządek prawny wobec jednoczącej się Europy (Ołtarzew 8-9.11 2000)*; Konferencja

Międzynarodowa Lublin KUL 1-2.09. 2003: 2) *Religia i wolność religijna w państwach Europy Środkowo-Wschodniej w perspektywie integracji europejskiej*; oraz 3) *II Polski Synod Plenarny a synody diecezjalne*” Katowice 9-10. 2014.

Większość wygłoszonych referatów została opublikowana w formie artykułów i już powyżej zostały poddane ocenie, z której wynika, że ks. dr Roman Szewczyk jest cenionym wykładowcą i już dojrzałym do samodzielności naukowcem.

W ogólnym podsumowaniu należy stwierdzić, że dorobek naukowo-badawczy, obejmujący zarówno jego rozprawę habilitacyjną, jak i publikacje naukowe w pracach zbiorowych i czasopismach, oraz recenzje i referaty znamionuje się ewidentnymi walorami poznawczymi i edukacyjnymi. Jednoznacznie świadczy on o rzetelności warsztatowej Habilitanta, Jego naukowej kompetencji, oraz umiejętności interpretacji danych źródłowych i należytej prezentacji wyników badań. Tym samym Jego wkład w teologię polską w zakresie teologii jest znaczący.

5. Ocena DZIAŁALNOŚCI POPULARYZATORSKIEJ ORAZ WSPÓLPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

W działalności naukowej ks. dra Romana Szewczyka wyraźnie zaznacza się Jego zaangażowanie we współpracę z zagranicznymi ośrodkami badawczymi. Rozpoczęła się ona studiami doktoranckimi na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie, uwieńczona doktoratem. Znakiem aktywności ks. dra Romana Szewczyka jest nie tylko działalność naukowo-badawcza, która swój wyraz znalazła w rozprawie habilitacyjnej, artykułach naukowych, recenzjach, pracach redakcyjnych i referatach wygłoszonych na naukowych sympozjach krajowych i zagranicznych, ale także zaangażowanie na rzecz popularyzowania

nauki i współpraca międzynarodowa. Na uwagę tu zasługuje współpraca z Kongregacją Watykańską ds. Beatyfikacji i Kanonizacji w Rzymie dla której potrzeb przygotował dwie ekspertyzy badawcze odnoszące się do beatyfikacji i kanonizacji kandydatów do chwały ołtarzy.

Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego jest członkiem towarzystw naukowych polskich i zagranicznych: Stowarzyszenie Kanonistów Polskich, Stowarzyszenia Pontificia Uniwersita Lateranense, odbył staż naukowy na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie (styczeń – marzec 2015 r).

Należy z uznaniem odnieść się do wieloaspektowej działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i współpracy międzynarodowej ks. dra Romana Szewczyka. W tym aspekcie ujawniają się jego pracowitość i zdolności organizacyjne, oraz otwartość do współdziałania. Z powodzeniem należy zatem uznać także i tę część dorobku naszego Kandydata za wystarczającą w kontekście postępowania habilitacyjnego. **Spełnia bowiem w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej w obszarze nauk teologicznych wymogi Rozporządzenia MNiSW z dnia 1.09.2011r. art. 5, p. 2. 6-9 .11.**

6. Dorobek dydaktyczny i organizacyjny

Ks. dr Roman Szewczyk został 1.10.2005 r zatrudniony na pełnym etacie jako adiunkt na Wydziale Teologicznym UWM w Olsztynie. Od tego czasu prowadzi wykłady kursoryczne, monograficzne i seminarium naukowe . Problematyka wykładów koncentruje się wokół prawa kanonicznego i teologii małżeństwa, rodziny. Ponadto w każdym roku akademickim przeprowadza, w jednym semestrze, wykład monograficzny, konwersatoria, wykłady fakultatywne. Wykłady i ćwiczenia przygotowuje starannie, wykorzystując polską i obcojęzyczną literaturę teologiczno-pastoralną jak i pomoc

multimedialną. W prowadzeniu zajęć jest otwarty na dyskusję i stara się pobudzać słuchaczy do twórczego myślenia. Praca dydaktyczna Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego spotykała się z wysoką oceną pracy dydaktycznej przez studentów w postaci uzyskania – Dyplom Rady Wydziałowej Samorządu Studenckiego – „Najciekawszy przedmiot” – 2007 r.

Ks. dr Roman Szewczyk ma znaczący udział w promowaniu nowych kadr naukowych. Od momentu zatrudnienia na stanowisku adiunkta na Wydziale Teologicznym UWM podjął prowadzenie seminarium magisterskiego z prawa kanonicznego, czego owocem było wypromowanie 13 licencjuszy, 27 magistrów. Natomiast na WSiFiZ w Białymstoku – na Wydziale Zarządzania i Marketingu pod jego kierunkiem wykonano 87 prac licencjackich oraz 51 prac magisterskich. W tym czasie wykonał też recenzje 23 magisteriów i 37 prac licencjackich.

Te osiągnięcia świadczą o tym, że ks. dr Roman Szewczyk potrafi nie tylko uprawiać naukę w sensie badawczym, ale także wносить wkład w jej profil dydaktyczno-organizacyjny. Za wzorową pracę dydaktyczną na Wydziale Teologii w 2008 r. otrzymał nagrodę Rektora UWM.

Habilitant wykazał się też dużymi zdolnościami organizacyjnymi. W ramach działalności organizacyjnych ks. dr Roman Szewczyk pełnił wiele funkcji w licznych gremiach Wydziału Teologii i na Uczelni oraz w Kościele lokalnym – diecezji ełckiej

Pełnił funkcję p.o. Kierownika Zakładu Prawa Kanonicznego 5.X. 2000 – 31.X. 2002. Na Wydziale Teologii UWM jest członkiem następujących Komisji: Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej (2016-2020); Przewodniczący Wydziałowej Komisji ds. oceny efektywności wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia (2016-2020); pełnił też funkcję Członka Komisji ds. zatwierdzenia tematów licencjackich (2008); Członek Wydziałowej Komisji ds. promocji i współpracy z otoczeniem (2012-2016);

Członka zespołu ds. weryfikacji i potwierdzenia kompetencji zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego (2014-2016); Członka Wydziałowej Komisji ds. modyfikacji efektów i programów kształcenia na kierunku prawo kanoniczne (2014); Członka Komisji ds. ułożenia programów kształcenia i programów studiów według wymogów formalnych i programowych na kierunku prawo kanoniczne (2015).

Trzeba tu także z uznaniem podkreślić Jego aktywność organizacyjną na płaszczyźnie Kościoła lokalnego w diecezji ełckiej, jako oficjała Sądu Biskupiego, członka Rad: kapłańskiej, duszpasterskiej, ekonomicznej, Kolegium Konsultorów. Został mianowany Cenzorem Publikacji Religijnych, a dnia 4 listopada 2004r. członkiem Rady Programowej Diecezjalnej Rozgłośni Radiowej. Dnia 6 listopada 2004r. został członkiem Komisji ds. Posług i Świeceń WSD w Ełku.

W uznaniu działalności popularyzatorskiej problematyki relacji Kościoł – Państwo dnia 25 grudnia 2004r. został „kawalerem” Zakonu Maltańskiego *Ordo Monasticus Templarum* i wyróżniony tytułem *Commendatore di Grazia* oraz odznaczony krzyżem zasługi dla *Ordo Monasticus Templarum*.

Te zdolności organizacyjne jak i walory merytoryczne zaowocowały tym, że Władze kościelne diecezji wysoko oceniają Jego aktywność organizacyjną o czym świadczy wyróżnienie go w 2007 r. godnością Kanonika Kapituły Katedralnej.

Dorobek dydaktyczny, organizatorski i popularyzacyjny ks. dr. Romana Szewczyka należy bardzo wysoko ocenić co stanowi spełnienie kryterium zapisanego w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa wyższego z dnia 1 września 2011 roku §5 w procedowaniu o przyznanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

WNIOSEK KOŃCOWY

Wziąwszy pod uwagę cały dorobek Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego Jego osiągnięcia naukowo-badawcze, działalność dydaktyczną i popularyzatorską, oraz współpracę międzynarodową), należy stwierdzić, że ks. dr Roman Szewczyk posiada kwalifikacje do prowadzenia samodzielnej pracy naukowej. Znamionuje go zdolność samodzielnego myślenia twórczego, solidność w przygotowaniu materiału do pracy, zmysł organizacyjny, oraz kompetencja. Jego publikacje legitymują się dojrzałą erudycją, bibliograficzną wiarygodnością i doskonałą analizą, oraz wnikliwą syntezą. Te osiągnięcia uzasadniają postawienie wniosku o nadanie ks. dr ks. dr Romanowi Szewczykowi stopnia doktora habilitowanego.

W podsumowaniu trzeba jasno stwierdzić, że dorobek ks. dra Romana Szewczyka jest znaczący, w pracy habilitacyjnej podjął nowe zagadnienia naukowe i w nowatorski sposób je opracował, stanowi to zatem podstawę do przyznania stopnia naukowego doktora habilitowanego, gdyż spełnia ona znaczącą część kryteriów w wymienionych powyżej zakresach stawianych osobom ubiegającym się o w/w stopień.

Olsztyn, 25. 03.2017r.

Ks. Władysław Nowak
Ks. prof. dr hab. Władysław Nowak